

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze, jako soud pro mládež, rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Jana Kadlece a přísedících Jitky Miňovské a Bc. Zuzany Šolcové v hlavním líčení konaném dne 14. listopadu 2017, **t a k t o :**

Obžalovaný

m l a d i s t v ý A . A .

nar. xxx v Praze, trvale bytem xxx, tč. ve výkonu trestního opatření odnětí svobody ve
Vazební věznici Praha - Pankrác

j e v i n e n , ž e

dne 30. srpna 2016 v přesně nezjištěnou dobu kolem 18:00 hodin v Praze na schodišti mezi ulicemi Xxx a Xxx, mezi domy čp. xxx a xxx nacházejícími se v zahrádkářské kolonii, nabídl poškozené A. F., nar. xxx, jejíž věk znal, láhev Vodka 42, s obsahem alkoholu 42%, poškozená nabídka přijala a společně s mladistvým vodu pila, přičemž již během popíjení mladistvý osahával poškozenou nejprve přes oděv na bocích, krku, zadku a posléze i na prsou

a v rozkroku, s čímž poškozená nesouhlasila a odstrkávala ho, poté mladistvý opakovaně nabízel poškozené pohlavní styk, což opakovaně odmítala a díky neustálé konzumaci alkoholu se postupně dostávala do stavu těžké prosté opilosti, kdy nebyla schopna chodit, smysluplně mluvit a projevit svojí vůli, započala zvracet a této bezmocnosti poškozené mladistvý využil, osahával jí přímo na prsou pod oděvem a následně si rozepnul poklopec, obnažil penis a když vedle něj sedící poškozená dozvracela, chytil jí za vlasy, hlavu jí natlačil do svého rozkroku a pokusil se jí vsunout penis do úst a donutit poškozenou k felaci, přičemž došlo jen ke kontaktu rtů poškozené s penisem mladistvého, když poškozená se snažila od mladistvého odtáhnout, upadla na zem, mladistvý k ní přilehl a v jeho dalším nucení poškozené k sexuálním aktivitám zabránila přítomnost svědků Jana S., nar. xxx, Patrika H., nar. xxx a Dominika H., nar. xxx, kteří poškozenou odvedli na nedalekou zahradu k otci Dominika H. Jaroslavu H., nar. xxx, jenž přivolal Rychlou záchrannou službu, která nezletilou převezla do Fakultní nemocnice Královské Vinohrady, kde byla hospitalizována až do 31. srpna 2016 s diagnózou alkoholová intoxikace, po zjištění obsahu etanolu v krvi ve výši 1,44 g/l,

t e d y : jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo ke zneužití bezbrannosti jiného k vykonání pohlavního styku, provedeného způsobem srovnatelným se souloží, na dítěti mladším patnácti let a jehož se dopustil v úmyslu provinění spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo, jednak ve větší míře podal dítěti alkohol,

č í m ž s p á c h a l

jednak provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, al. 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, jednak provinění podání alkoholu dítěti podle § 204 tr. zákoníku

a z a s b í h a j í c í s e

- provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, kterým byl shledán vinným rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem, jako soudem pro mládež, z 11. ledna 2017, sp.zn. 1 Tm 1/2016, a

- dvě provinění specifikovaná shora ve výroku tohoto rozsudku

s e m u u k l á d á

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku, § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže (dále jen ZSM) a § 43 odst. 2 tr. zákoníku **souhrnné trestní opatření odnětí svobody v trvání čtrnácti (14) měsíců**, za současného zrušení výroku o uložení trestního opatření rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem, jako soudu pro mládež, z 11. ledna 2017, sp.zn. 1 Tm 1/2016, jakož i všech dalších rozhodnutích na zrušený výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 31 odst. 4 ZSM za použití § 76 ZSM, § 5 odst. 3 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody (dále jen ZVTOS) a § 8 odst. 2 ZVTOS **se mladistvý pro výkon uloženého trestního opatření zařazuje do věznice pro mladistvé.**

Podle § 99 odst. 2 písm. a), b) odst. 3, 4 tr. zákoníku se **mladistvému ukládá ambulantní psychiatrické a sexuologické ochranné léčení.**

O d ů v o d n ě n í

1. Na základě provedeného dokazování vzal soud za prokázaný následující skutkový děj: Na konci léta 2016 se poškozená A. F. seznámila s mladistvým A. A.. Již při prvním rozhovoru mu sdělila svůj věk a také to, že navštěvuje základní školu. O několik dní později se potkali znovu a to i společně s kamarádkou poškozené, svědkyní J. E.. Mladistvý přinesl poškozené jako dárek rtěnku a make-up. Zeptal se dívek, zda nechtějí pít alkohol, a když souhlasily, donesl z domova také lahev Vodka 42. Poté, co se svědkyně E. na chvíli z místa vzdálila, nabídl mladistvý poškozené vodku, kterou začali střídavě pít. Pro poškozenou to byla v podstatě první zkušenost s tvrdým alkoholem, a tak se zanedlouho dostala do stavu opilosti, čehož mladistvý využil k tomu, aby se začal poškozené fyzicky dotýkat. Osahával poškozenou na bocích, krku, zadku a také prsou a rozkroku, a to i přesto, že poškozená s jeho jednáním nesouhlasila a svůj odpor projevovala jak verbálně, tak fyzicky tím, že mladistvého odstrkávala. I přes to, že se poškozená již nacházela ve stavu minimálně střední opilosti, mladistvý ji dále pobízel k pití až do chvíle, kdy nebyla schopna řádně artikulovat, chodit a začala zvracet. V tuto chvíli se mladistvý snažil natlačit hlavu poškozené na svůj obnažený a na půl ztopořený penis, avšak to se mu nepodařilo a došlo pouze k letmému dotyku rtů poškozené s penisem mladistvého. Poškozená následně upadla na zem, na to k ní mladistvý přilehl, avšak v dalším konání mladistvého zabránili svědci Jan S., Patrik H. a Dominik H.,

kteří byli o celé situaci vyrozuměni svědkyní J. E., potažmo Janem S., a poškozenou odnesli na zahradu svědka Jaroslava H. a zavolali Rychlou záchrannou službu.

2. Mladistvý **A. A.** vypověděl, že poškozenou znal v tu dobu asi tři dny, žádný vztah mezi nimi nebyl. Svědci Dominik H., Patrik H., Jan S. a svědkyně J. E. jsou jeho dlouhodobí přátelé. Dne 30. srpna 2016 měl sraz s poškozenou A. a svědkyní J. E. Xxx. Zeptal se jich, zda chtějí pít alkohol a ony souhlasily, a tak šel domů pro vodku. Poškozené přinesl také jako dárek make-up a řasenku, protože viděl, že nemá ani kabelku. Když zůstali s poškozenou o samotě, začali se střídat v pití vodky a to až do chvíle, kdy poškozená začala být už opilá. I přesto, že jí upozorňoval, ať již nepije a bral jí lahev z ruky, poškozená v konzumaci alkoholu pokračovala. Poté se zvedla a odešla se svědky Dominikem H., Patrikem H. a Janem S.. Popírá, že by poškozenou osahával či jí jakýmkoliv způsobem sexuálně obtěžoval, pouze si povídali. Jaroslav H. potom zavolal záchranku, která poškozenou odvezla. Mladistvý však popírá, že by pana H. před příjezdem záchranky napadal nebo mu jinak vyhrožoval. Dle vzhledu poškozené usuzoval, že jí je více než čtrnáct let. Nikdy se jí na věk neptal a nikdy spolu neřešili, kam chodí do školy. Pokud to poškozená tvrdí opak, tak si vymýšlí. Stejně tak mluví nepravdu i svědci, když tvrdí, že po poškozené chtěl pohlavní styk.

3. Skutek popsáný ve výrokové části rozsudku je prokazován mimo částečnou výpověď poškozené zejména výpověďmi slyšených očitých svědků, a to primárně Dominika H. ve spojení se svědectvím Patrika H., Jana S. a J. E., a s tím korespondující strukturou osobnosti mladistvého, tak jak jí popsali soudní znalci doc. PhDr. Jany Kocourkové, MUDr. Jiří Koutek a prof. MUDr. Jiří Raboch, DrSc.

4. Poškozená **A. F.** vypověděla, že se na konci letních prázdnin 2016 seznámila s mladistvým A.. Již při seznámení mu sdělila svůj věk, a to že je jí čtrnáct let a navštěvuje základní školu. Asi o tři dny později byla venku se svou kamarádkou J. E., když se k nim připojil mladistvý. Z domova donesl Vodka 42 a jako dárek jí přinesl řasenku a make-up. Když kamarádka odešla, začali společně s mladistvým popíjet alkohol. Posléze jí mladistvý začal osahávat rukou od ramen přes prsa, břicho a na stehnech a to přes oděv. Dále si pamatuje, jak zvracela a on jí položil hlavu na své stehno. Byla to její první zkušenost s tvrdým alkoholem, další události toho odpoledne si již vůbec nepamatuje.

5. Svědek **Dominik H.** uvedl, že v daný den byl společně s Patrikem H. venku poblíž místa činu. Přišel za nimi Jan S. a řekl jim, že A. F. je s mladistvým A., je opilá a mladistvý jí obtěžuje. Když všichni tři dorazili na místo, viděli, že A. sedí na schodech vedle mladistvého, je těžce opilá a je jí zle. Mladistvý jí přes oděv sahal na prsa a přirození a činil tak přesto, že mu A. opakovaně říkala, ať jí nechá být. Poté viděl, že v okamžiku, kdy nezletilá seděla a měla předkloněnou hlavu, protože zvracela, tak si mladistvý rozepnul poklopec, vytáhl penis, chytil A. za hlavu a tuto si natlačil na svoje přirození a snažil se jí zasunout na půl ztopořený penis do úst, kdy došlo k pouhému dotyku penisu s jejími rty. Své chování komentoval slovy, že jí přinesl dárek a ona se zachovala jako „čubka“, když mu „nedala“, protože chtěl mít orgasmus ještě předtím, než odjede do „pastáku“. V dalším jednání mladistvého mu svědek společně s kamarády zabránil tím, že poškozenou odnesli na zahradu k nim na zahradu, kde zavolali Rychlou záchrannou službu. Ještě před příjezdem sanitky byl mladistvý agresivní a snažil se napadat jeho otce, v čemž mu zabránili. Dle fyzického zjevu by poškozené tipoval tak třináct až čtrnáct let. Mladistvý A. je jeho kamarád, poškozenou zná pouze od vidění.

6. Svědek **Jaroslav H.** vypověděl, že někdy koncem léta 2016 přinesl jeho syn Dominik spolu s Patrikem H. a Janem S. dívku, které bylo údajně čtrnáct let. Dívka byla opilá, otáčely

se jí oči v sloup, nebyla schopná sama stát, byla bledá a nekomunikativní. Když čekali na sanitku, napadl ho mladistvý A., neboť se mu nelíbilo, že zavolal policii a záchranku.

7. Svědek **Patrik H.** vypověděl, že ten den byl s Dominikem H. u jejich zahrady, když za nimi přišel Jan S. a sdělil jim, že poškozená je s mladistvým A. a je opilá. Když k nim přišli, viděl u nich ležet lahev o obsahu půl litru Vodky 42. Viděl, jak mladistvý poškozenou osahával, dával jí ruku pod podprsenku, poté ji chytil za vlasy a strkal si její hlavu do svého rozkroku. V ten moment byla poškozená oblečená, nevšiml si, že by mladistvý obnažil své přirození. Poškozená byla opilá, zvracela, odtahovala se od něj a chtěla se bránit, ale neměla na to sílu. Ve chvíli, kdy spadla, si k ní mladistvý přilehl, načež poškozenou vzali a odnesli jí pryč. Mladistvý mu později říkal, že si s ní chtěl užít, protože šel za dva dny do „pastáku“ a i proto do ní investoval formou dárků 1.000 Kč.

8. Svědek **Jan S.** uvedl, že v předmětný den koncem léta 2016 telefonoval své kamarádce J. E. a od ní se dozvěděl, že je venku spolu s mladistvým A. a poškozenou, která je velmi opilá. Když dorazil, mladistvý držel poškozenou kolem pasu a tulil se k ní. Vedle schodů ležela lahev Vodky 42. Poškozená byla opilá, nemohla chodit ani artikulovat. Poté se vzdálil na chvíli za otcem a požádal Patrika H. a Dominika H., které potkal cestou, aby šli za poškozenou. Následně za ním přišel Patrik H. s tím, že mladistvý si obnažil penis a nutil poškozenou k orálnímu pohlavnímu styku. Oba se proto vrátili k poškozené, kterou našli, jak leží vedle mladistvého na zemi. Mladistvý jí chtěl odnést k sobě domů, čemuž zabránili a odvedli jí na zahradu. Mladistvý A. byl do příjezdu záchranné služby velmi agresivní, rozčiloval se a říkal, že do ní dal peníze a ona mu udělala tohle. Poškozené by dle jejího vzhledu tipoval nanejvýš patnáct let.

9. Svědkyně **J. E.** uvedla, že ten den koncem prázdnin 2016 byla s poškozenou venku. Poškozená měla domluvenou schůzku s mladistvým, který jí přinesl jako dárek řasenku a make – up, poté došel domů ještě pro nějakou flašku a džus. Pak si šla svědkyně něco zakoupit a nechala poškozenou a mladistvého o samotě. Když se vrátila, našla poškozenou v silně podnapilém stavu a v lahvi o obsahu 0,7 litru vodky chyběla tak polovina. Mladistvý poškozenou osahával na stehnech, což poškozené vadilo, něco mu říkala, ale bylo jí hrozně zle, avšak alkohol pila dál. Mladistvý byl také opilý, ale méně než poškozená. Následně k nim přišli Dominik H. a Jan S. a snažili se A. odvést, avšak neúspěšně. Svědkyně se pak na chvíli od A. vzdálila, a když se vrátila, tak se mladistvý opakovaně (asi 7x) A. vyptával, zda s ním bude mít pohlavní styk, což odmítla. Svědkyně pak ještě jednou mladistvému důrazně řekla, že se poškozené nelíbí a považuje ho pouze za svého kamaráda. Mladistvý na poškozenou však i přesto slovně naléhal, zvyšoval hlas, až jí rozbřečel. V daný okamžik musela jít svědkyně vyzvednout kamarádku Denisu V., a když se vrátila zpátky za A., tak jí Patrik H., Dominik H. a Jan S. sdělili, že v mezidobí viděli, jak se mladistvý snaží zasunout přirození do úst A., která u toho i zvracela. Mladistvý chtěl A. z místa odnést, v čemž mu kluci zabránili a odnesli jí na zahradu k H..

10. Ze znaleckého posudku doc. PhDr. Jany Kocourkové, MUDr. Jiřího Koutka a prof. MUDr. Jiřího Rabocha, DrSc., znalců z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, psychiatrie a sexuologie, soud zjistil, že mladistvý trpí hrubě disharmonickým vývojem osobnosti, suspektně směřující k poruše osobnosti, s rysy nezralosti, simplexnosti, emoční nestability, nezdrženlivosti s disociálními a sexuálně agresivními rysy. Jeho intelektový vývoj je na hranici lehké mentální retardace. Obecná věrohodnost mladistvého je snížena vzhledem k jeho typu osobnosti a intelektové úrovni. Posuzovaný byl při svém jednání ovlivněn alkoholem, toto ovlivnění lze hodnotit jako prostou opilost středního stupně.

Vzhledem k tomu, že další pobyt na svobodě bez léčby považují znalci za potenciálně nebezpečný, navrhuje uložení ochranného léčení psychiatrického se sexuologickým zaměřením ambulantní formou. Současně ambulantní forma ochranného léčení je dostačující právě kvůli nízkému věku mladistvého a jeho disharmonicky se vyvíjející osobnosti, která však nedosahuje intenzity psychózy či strukturální sexuální deviace. Prognóza resocializace u mladistvého se jeví jako nepříznivá. Podmínkou resocializace je to, aby se mladistvý zdržel užívání návykových látek a podstoupil navrhouvanou léčbu.

11. **Ze znaleckého posudku PhDr. Vladimíra Fiedlera a MUDr. Aleny Gayové**, znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, soud seznal, že poškozená se v době spáchání předmětného činu nacházela ve stadiu těžké prosté opilosti, s následným palimpsestem, v důsledku které nebyla schopna vyhodnotit jednání podezřelého, projevit s ním nesouhlas a účinně se mu bránit, byla osobou bezbrannou. Jednání mladistvého způsobilo u poškozené akutní reakci na stres s krátkodobou poruchou přizpůsobení, která trvala řádově dny až týden. Výpověď poškozené se jeví jako věrohodná.

12. Místo činu bylo protokolárně a fotograficky ohledáno, přičemž jako věcná stopa byly mimo jiné zajištěny střepty od lahve s etiketou Vodka 42.

13. Alkotestem bylo u mladistvého dne 30. srpna 2016 v 18:45 hodin zjištěno 0,62 ‰ alkoholu v dechu a u poškozené 1,53 ‰ alkoholu v dechu.

14. Soud dále provedl důkaz protokolem o přepisu záznamu volání Jaroslava H. ze dne 30. srpna 2016 na linku 155 včetně CD nosiče se zvukovým záznamem.

15. Z fotodokumentace Facebookové komunikace poškozeného a svědka H. soud zjistil, že mladistvý vyčítá svědkovi, že ho nahlásil na policii, který to však popírá.

16. Ke zdravotnímu stavu poškozené bylo z **lékařských zpráv Fakultní nemocnice Královské Vinohrady** zjištěno, že poškozená byla přijata na kliniku dětí a dorostu dne 30. srpna 2016 pro intoxikaci alkoholem. Vzhledem k anamnéze proběhlo gynekologické vyšetření, při kterém bylo zjištěno, že poškozená není panna, přičemž první pohlavní styk měla v květnu roku 2016.

17. **K osobě poškozené** bylo ze zprávy OSPOD a ZŠ Gutova zjištěno, že rodina poškozené je v evidenci OSPOD od roku 2010, kdy se řešila otázka úpravy poměrů a péče o nezletilou. Matka nemá s poškozenou žádné výchovné problémy, stalo se tak poprvé, co se opila. Ve škole se poškozená chová zcela standardně, po kázeňské stránce s ní nejsou problémy.

18. **K osobě mladistvého** bylo ze zprávy OSPOD a výchovného ústavu Višňová zjištěno, že mladistvému byla rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 19. prosince 2013, sp.zn. 41 P 47/2009, nařízena ústavní výchova, která mu byla následně rozsudkem téhož soudu prodloužena do 6. března 2017, kdy dosáhl zletilosti. Ve výchovném ústavu bylo jeho chování k pedagogickým pracovníkům hodnoceno jako ryze účelové, dokázal se chovat na dobré úrovni, avšak pokud nebyly naplněny jeho potřeby, tak se jich neomaleně domáhal, byl drzý a verbálně agresivní. Mladistvý byl závislý na nikotinu a měl značné zkušenosti s marihuanou, autoritu žen většinou nerespektoval a choval se k nim dominantně. Poslední exces proběhl dne 5. listopadu 2016, kdy poškodil majetek výchovného ústavu tím, že zneužil hasičský hydrant a postříkal jím chodby a výchovné skupiny. Když mu v tomto vychovatelka

bránila, tak jí napadl a zkroutil jí ruku. Během pobytu ve výchovném ústavu se dopustil několika opakovaných útěků, z dovolenek se vracel pozdě. Zájem o školu měl minimální, prospěch měl podprůměrný. Po propuštění z ústavní výchovy se mladistvý zdržuje u své matky na ubytovně. Má dítě, o které však nejeví zájem.

19. Mladistvý je v péči kurátorky OSPOD od roku 2010, kdy policie oznámila jeho závadové chování. Podle § 90 ZSM bylo mladistvému dne 5. ledna 2012 Obvodním soudem pro Prahu 10 uloženo výchovné opatření, a to zařazení do terapeuticko-výchovného programu v souvislosti se spácháním činu jinak trestného loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku.

20. Usnesením PČR SKPV Praha ze dne 19. března 2012 bylo odloženo pro nedostatek věku podezření ze spáchání činu jinak trestného znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit společně s dalším nezletilým. Obvodní soud pro Prahu 10 ze dne 29. srpna 2012, sp. zn. 45 Rod 6/2012, pak upustil od uložení ochranné výchovy mladistvému.

21. Ze zprávy města Xxx a opisu evidence přestupků soud zjistil, že mladistvý byl opětovně uznán vinným ze spáchání přestupku proti majetku a byla mu uložena pokuta ve výši 1.000 Kč.

22. Z opisu rejstříku trestu soud zjistil, že mladistvý byl dne 4. srpna 2015 odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Lounech, sp.zn. 15 Tm 6/2015, pro spáchání provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku a bylo mu uloženo trestní opatření ve výměře šesti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu jednoho roku, tedy do 14. října 2016. Dále byl mladistvý rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. ledna 2017, sp.zn. 1 Tm 1/2016, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze, sp.zn. 1 Tmo 10/2017, odsouzen pro provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku k trestnímu opatření odnětí svobody ve výměře čtyř měsíců se zařazením do věznice pro mladistvé.

23. Po takto provedeném dokazování má soud za prokázané, že mladistvý A. svým jednáním popsaným ve výroku rozsudku naplnil všechny znaky provinění podle § 6 ZSM a § 13 tr. zákoníku a to v podobě skutkové podstaty znásilnění podle § 185 odst. 1, al. 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo ke zneužití bezbrannosti jiného k vykonání pohlavního styku, provedeného způsobem srovnatelným se souloží, a to na dítěti mladším patnácti let a jehož se dopustil v úmyslu provinění spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo. V jednočinném souběhu s tímto proviněním se dále mladistvý dopustil provinění podání alkoholu dítěti podle § 204 tr. zákoníku, neboť ve větší míře podal dítěti alkohol. Je na místě uvést, že *pohlavním stykem* se rozumí jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať již stejného či odlišného pohlaví. Jde o široký pojem, který zahrnuje jednání vyvolaná pohlavním pudem, jejichž podstatou je fyzický kontakt s druhou osobou, tj. dotyk, který směřuje k ukojení sexuálního nutkání. Pohlavní styk zahrnuje širokou škálu činností od vaginální soulože, přes jednání obdobně invazivní, tzv. pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží (typicky orální a anální pohlavní styk, vnikání do genitálií ženy prsty, intenzivní dráždění penisu rukou apod.) až po pohlavní styk se souloží nesrovnatelný (např. osahávání na prsou, jen letmé dotyky na genitáliích). V daném případě se mladistvý pokusil natlačit silou hlavu poškozené do svého rozkroku a vsunout jí penis do úst a tím jí donutit k felaci svého údu, nepochybně tedy toto jednání směřovalo ke styku se souloží srovnatelnému a proto je třeba jednání posoudit podle § 185 odst. 1, ale i odst. 2 písm. a) tr.

zákoníku. Současně mladistvý tímto zneužil fyzickou bezbrannost poškozené, která se nacházela ve stavu těžké opilosti a tyto znaky projevovala i navenek, kdy nedokázala řádně komunikovat, chodit a zvracela. Poškozená nebyla schopna pro nedostatek svých tělesných sil projevit svoji vůli a i díky absolutní fyzické převaze mladistvého svůj případný nesouhlas prosadit, čehož si byl mladistvý zjevně vědom a i přesto poškozenou osahával za účelem svého sexuálního uspokojení po celém těle a zejména na intimních místech, kdy tak činil zprvu přes oděv, posléze však i pod ním. Pro kvalifikaci jeho jednání jako pokusu znásilnění, svědčí fakt, že mladistvý hodlal vytyčeného cíle (uspokojit se na poškozené) dosáhnout, avšak jen pouhá shoda okolností na vůli mladistvého nezávislých zapříčinila, že k dokonání činu nedošlo, když pokus o felaci ukončil pád poškozené na zem a když ležící poškozené mladistvý přilehl, zabránili mu v dalším sexuálně motivovaném konání a odnesení poškozené domů, na místo dostavivší se svědci.

24. Mladistvý se výše uvedeného jednání dopustil bezpochyby s vědomím, že poškozené je čtrnáct let, tedy *na dítěti mladším patnáct let*, neboť svůj věk a okolnost, že chodí na základní školu mu poškozená sdělila již při prvním setkání a současně je její věk snadno seznatelný z jejího vzhledu, který věku odpovídá. Mladistvý tak naplnil svým jednáním i okolnosti kvalifikace skutku podle § 185 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku (podrobněji níže).

25. Z pohledu zavinění jde u mladistvého nepochybně o úmysl přímý, neboť mladistvý úmyslně zneužil bezbrannosti poškozené a jeho jednání sledovalo od počátku jediný cíl – ukojit svůj pohlavní pud. Jednání mladistvého tak bylo zcela účelové a vědomě směřující k cíli (ukojení se na poškozené), k čemuž jen pro včasný zásah situaci přihlížejících svědků nedošlo. Současně mladistvému byla známa skutečnost, že poškozená je osobou mladší patnácti let, neboť ta mu při prvním setkání sdělila, že navštěvuje základní školu a je jí čtrnáct let. Současně jde o svědkyni věrohodnou (viz dále) a tato její výpověď koresponduje se všemi níže rozvedenými okolnostmi a zdánlivými drobnými detaily, přičemž vše zmíněné vzájemně koresponduje a nedovoluje uzavřít jinak, než že mladistvý skutečný věk poškozené znal. Poškozená byla totiž viděna v přítomnosti svědkyně E., o níž mladistvý věděl, že je stará čtrnáct let, neboť dle jeho výpovědi se přáteli již dlouhou dobu, a mohl tak usuzovat, že tyto dívky jsou podobně staré. Konečně soud má za to, že poškozená nepatří mezi typ dívek, které v dnešní době vypadají znatelně starší, než jaký je jejich skutečný věk. K tomuto závěru soud dospěl jednak z tvrzení mladistvého, který sdělil, že poškozená nedisponovala vůbec make-upem, řasenkou či kabelkou, tedy proprietami, které většinou vlastní dívky staršího věku a dále z výpovědi jejich vrstevníků a zároveň kamarádů, kteří před soudem v této věci vypovídali. Ti poškozenou znali nejlépe, ať už co se týče jejího vzhledu, fyzické vyspělosti, vyjadřování a vystupování na veřejnosti i v soukromí a i s ohledem na jejich přibližně podobný věk s poškozenou jsou schopni její věk odhadnout co možná nejlépe, neboť se dennodenně s osobami podobného věku setkávají. Všichni do jednoho udávají, že kdyby jim nebyl znám věk poškozené, tipovali by jí čtrnáct, nanejvýš však patnáct let. Lze tedy uzavřít, že přestože mladistvý znal věk poškozené, úmyslně zneužil její těžkého stavu opilosti k tomu, aby na poškozené ukojil svůj pohlavní pud.

26. Ve shodě s obžalobou bylo jednání mladistvého právně posouzeno také jako provinění podání alkoholu dítěti podle § 204 tr. zákoníku, neboť mladistvý ve větší míře podal osobě mladší osmnácti let (v daném případě dokonce mladší patnácti let) alkohol, k čemuž se v plném rozsahu doznal. Mladistvý úmyslně podal lahev Vodka 42 s objemovým obsahem alkoholu 42% poškozené, o které věděl, že nejen že nedosáhla věku osmnácti let, což je ze zákona rozhodující věková hranice pro posouzení osoby jako dítěte, ale byl mu známo, že poškozená je dokonce mladší patnácti let. V důsledku toho se poškozená opakovaně napila

přímo z láhve, čímž požíla takové množství alkoholu, až se jí udělalo nevolno, měla problémy s koordinací pohybů a výpadky vědomí a tento její stav byl natolik závažný, že si vyžádal i jednodenní hospitalizaci v nemocnici. Projevy silné opilosti zpozorovali všichni svědci, kteří poškozenou viděli, tedy jistě byly rozpoznatelné pro mladistvého, který navíc sám přiznává, že poškozená silně opilá byla.

27. Obhajobu mladistvého, spočívající v tvrzení, že se žádného sexuálně motivovaného jednání vůči poškozené nedopustil a současně mu nebyl ani znám skutečný věk poškozené, má soud za zcela zjevně účelové tvrzení, vedené snahou mladistvého minimalizovat následky svého vlastního trestněprávně postižitelného jednání. Tvrzení mladistvého, že si s poškozenou pouze povídali a on se v průběhu celého večera nedopustil jednání, které by kdokoliv mohl chápat jako pobídku k sexuálním aktivitám, je vyvráceno celou řadou výpovědí a to jak samotné poškozené, tak očitých svědků Dominika H., H., S. a svědkyní E.. Vzhledem k silnému ovlivnění alkoholem si poškozená z průběhu večera nepamatuje značnou část událostí, avšak je si jistá jednáním mladistvého, který jí po odchodu její kamarádky, svědkyně E., začal osahávat rukou od ramen přes prsa, břicho a na stehnech a to přes oděv. Výpověď poškozené však nestojí v řetězci provedených důkazů osamocena; významně ji podporuje zejména výpověď právě svědkyně E., která potvrzuje jednak to, že mladistvý jim nabídl alkohol, ale také samotný fakt, že mladistvý osahával silně podnapilou poškozenou minimálně na stehnech, požadoval se po ní opakovaně pohlavního styku a tento nátlak stupňoval tak, že zvyšoval svůj hlas, dokonce byl agresivní do té míry, že se poškozená rozbředla. Tohoto jednání se dopustil i přesto, že dle výpovědi svědkyně E. mu poškozená již předtím než se uvedla do stavu, kdy nebyla schopna vnímat realitu, sdělila, že mladistvého vnímá pouze jako kamaráda, fyzicky se jí nelíbí a nepřitahuje jí, a proto s ním mít pohlavní styk nechce. Sama svědkyně pak mladistvému ještě jednou zdůraznila, že o něj poškozená nemá zájem a tudíž jeho nátlak není na místě. Přes všechna tato upozornění mladistvý ve svém jednání pokračoval až do chvíle, kdy na místo dorazili svědci H. a H., kteří viděli mladistvého, jak se dotýká intimních míst poškozené a ve chvíli, kdy poškozená zvracela, se jí snažil nastrčit hlavu do svého rozkroku. Jediný rozpor v jejich výpovědi je skutečnost, zda mladistvý byl v tento okamžik obnažen či nebyl. V této části výpovědi nakonec soud přihlédl k výpovědi svědka Dominika H., který viděl, jak si mladistvý před tím, než se pokusil přinutit poškozenou k felaci svého pohlavního údu, rozepnul poklopec a vyndal svůj napůl ztopořený penis. Svědek H. vypovídá k událostem celého večera po celou dobu trestního řízení konzistentně, zmiňuje dokonce i takové detaily jako to, že viděl, jak měl mladistvý svůj penis napůl ztopořen či že nakonec došlo pouze k letmému dotyku rtů poškozené s penisem mladistvého. Soud má tudíž za to, že takové detaily by si svědek nevymyslel, a proto o jeho tvrzení nepochybuje. Zároveň skutečnost, že svědek H. neviděl obnažený penis mladistvého, lze připsat jednak různým úhlům, z nichž svědci situaci pozorovali, jednak díky rychlosti a nečekanosti děje. Celou situaci ostatně dokresluje i reakce mladistvého po tom, co se mu nepodařilo dosáhnout sexuálního uspokojení s poškozenou. Z výpovědí očitých svědků H., H. i S. jasně vyplývá, že mladistvý byl vzteklý a zjevně zklamaný z toho, že nedosáhl svého cíle a to mít pohlavní styk s poškozenou před tím, než půjde druhý den do výchovného ústavu. O poškozené se vulgárně vyjadřoval v tom smyslu, že je to „čubka“, neboť jí koupil dárky a ona s ním odmítla mít pohlavní styk. Jeho agresivita vystupňovala dokonce do té míry, že napadl otce svého kamaráda Jaroslava H., když zjistil, že přivolal Rychlou záchrannou službu a policii a nebylo mu umožněno si poškozenou odnést domů, tak jak měl v plánu. Mladistvý sice popřel jakékoliv slovní či fyzické napadení svědka Jaroslava H., avšak soud takovému tvrzení neuvěřil, neboť je v přímém rozporu s provedenými důkazy a to zejména s výpovědi svědka Jaroslava H. a dále svědků Dominika H. a S., kteří se mu snažili v útoku na pana H. zabránit a mladistvého uklidnit. Také znalecké zkoumání mladistvého poukazuje na jeho

nezdrženlivost s disociálními a sexuálně agresivními rysy a spatřuje motivaci jeho chování ve snaze i bez přiměřených zábran dávat najevo svojí převahu. Nadto znalci konstatovali, že vzhledem k typu osobnosti mladistvého a jeho nízkému intelektovému vývoji je jeho obecná věrohodnost snížena. Ve stejném duchu vyznívají i zprávy z výchovného ústavu, které popisují mladistvého jako agresivního jedince, který absolutně nerespektuje autoritu žen a chová se k nim dominantně, o čemž mimo jiné vypovídá i útok na vychovatelku během svého pobytu v ústavu. Skutečnost, že ne všichni svědci popisují pokus o felaci je pak dán tím, že postupně odcházeli a na místo se vraceli, přičemž v těchto popisech jsou konzistentní a jejich údajům odpovídá, že v době pokusu o felaci a odnesení poškozené domů nebyla přítomna svědkyně E., ale právě jen Dominik H. a H..

28. Soud má také za zcela vyvrácené a s ostatními provedenými důkazy nekorespondující tvrzení mladistvého, že neznal skutečný věk poškozené v době svého konání. V této části soud odkazuje na výše rozvedenou podrobnou úvahu v odůvodnění tohoto rozsudku.

29. I objektivní stránku provinění má soud za naplněnou, když mladistvý přímo svým jednáním, tedy podáním alkoholu poškozené, která se v důsledku velkého množství alkoholu dostala do stavu těžké opilosti, čehož mladistvý využil k tomu, aby poškozenou donutil k vykonání orálního sexu, záměrně směřoval k uspokojení svého pohlavního pudu, přičemž příčinná souvislost mezi jeho jednáním a zmíněným následkem je, vzhledem k shora uvedenému, mimo jakoukoliv pochybnost.

30. Soud má za to, že skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností, mladistvý se k činu sice nedoznal, ale jeho vinu prokazuje částečně výpověď poškozené a primárně výpověď svědka Dominika H. ve spojení s dalšími výpověďmi svědků H., E. a S.. Soud neshledal žádný podstatný důvod, pro který by poškozená, a svědci neměli vypovídat pravdivě a pro který by jejím zásadním tvrzením nebylo možné uvěřit, a tudíž by je nebylo možné vzít za podklad skutkových zjištění. Verzi poškozené podporuje i znalecký posudek PhDr. Vladimíra Fiedlera a MUDr. Aleny Gayové, kteří poškozenou shledali jako věrohodnou a schopnou správně vnímat prožitý děj a reprodukovat ho. Oproti tomu znalecké zkoumání mladistvého nemluví v jeho prospěch, mladistvý je popisován jako osobnost hrubě nevyvážená, velmi emočně nestabilní, simplexní a vzhledem k tomu méně věrohodná. Všechny slyšené svědky má za věrohodné, když vypovídali pod sankcí trestného činu křivé svědecké výpovědi. Nadto svědci Dominik H., H. a E. jsou dlouhodobí přátelé mladistvého, poškozenou znají jen od vidění, což vylučuje obavu z jejich možného přitěžování mladistvému. Sám mladistvý také nikdy v průběhu trestního řízení nenamítl, že by existoval důvod, pro který by tito svědci nemohli být považováni za věrohodné. Nutno podotknout, že i když svědecké výpovědi vykazují v detailech odlišnosti, základní dějová linie je setrvalá, jak rozebráno shora. Jediný rozdíl spočívá v tom, zda mladistvý měl obnažené přirození ve chvíli, kdy se snažil natlačit do svého rozkroku hlavu poškozené a přinutit jí k felaci svého pohlavního údu. Nejde ovšem o rozpor podstatný a je patrně dán tím, že na místě byla situace poněkud nepřehledná, poškozená byla opilá a zvracela, mladistvý byl agresivní a vztekly z toho, že nedosáhl svého cíle, a tak svědek H. nemusel postřehnout ten detail, že mladistvý si před tím, než vzal za hlavu poškozené, rozepnul poklopec u kalhot a vyndal svůj pohlavní úd v úmyslu natlačit ho do úst poškozené. Podstatné je, že takto líčil situaci svědek Dominik H., který právě tento detail zpozoroval a navíc bezprostředně poté sdělil kamarádům. Za věrohodné má soud i znalce psychiatrie, psychologie a sexuologie, kteří nemají k věci žádný vztah a tak důvod uvádět nepravdu, přičemž o jejich odborné erudici není pochyb. Pokud jde o listinné důkazy (ohledání místa činu, lékařské zprávy atp.) rovněž není o jejich pravosti a úplnosti žádných pochyb a soud je má za zcela věrohodné. Tyto zmíněné věrohodné a

vzájemně si korespondující důkazy pak tvoří logicky uzavřený okruh, z nějž bezpečně plyne popsany skutkový stav a zároveň je s jistotou vyloučen jiný, ve skutku pro mladistvého výhodnější, skutkový děj.

31. V rámci úvah o tom, jaké opatření je vhodné a přiměřené mladistvému uložit, přihlédl soud ke všem okolnostem pro druh a výměru opatření rozhodným, zejména k povaze a závažnosti spáchaných provinění, osobním poměrům mladistvého, jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem nápravy. U mladistvého je dán vztah souhrnnosti předpokládaný ustanovením § 43 odst. 2 tr. zákoník, vzniklý tím, že posuzovaný skutek byl mladistvým spáchán v tzv. vícečinném souběhu s proviněním znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku spáchaným dne 27. listopadu 2015, jímž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem až dne 11. ledna 2017, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 25. května 2017, sp.zn. 1 Tmo 10/2017. Nyní posuzovaných provinění se tedy mladistvý dopustil dříve, než byl v jiné trestní věci soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek pro jiné jeho provinění. Uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. ledna 2017, sp.zn. 1 Tm 1/2016, bylo mladistvému uloženo dle § 185 odst. 3 tr. zákoníku a § 24 odst. 1 písm. k), § 31 odst. 1, 2 a § 32 ZSM nepodmíněné odnětí svobody na čtyři měsíce se zařazením dle § 31 odst. 4 cit. zák. do věznice pro mladistvé. Pokud jde o nyní posuzovaná provinění, nelze přehlédnout, že mladistvý neprojevuje žádný náhled na závadovost svého konání, dlouhodobě vykazuje nulový respekt k sociálním normám, což se projevuje mimo jiné tím, že opakovaně utíká z výchovných ústavů, z dovolenek se vrací pozdě, opětovně je projednáván za přestupky proti majetku a přes svůj nízký věk byl již několikrát soudně trestán. Od doby dosažení patnáctého roku věku, kdy se stal trestně odpovědným, byl mladistvý pravomocně odsouzen za sexuální delikt a to poprvé Okresním soudem Louny dne 4. srpna 2015, sp.zn. 15 Tm 6/2015, a již během zkušební doby tohoto podmíněného odsouzení se dopustil dalších zvláště závažných provinění znásilnění dítěte, jednak ve výkonu ústavní výchovy, za což byl odsouzen dne 25. května 2017 Krajským soudem v Ústí nad Labem, sp.zn. 1 Tm 1/2016, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze, sp.zn. 1 Tmo 10/2017 a jednak za sbíhající se provinění souzená v této věci. Je tedy zjevné, že mladistvý v sexuální oblasti projevuje opětovně svojí absolutní nezdrženlivost s rysy agresivního chování a přestože byl již minimálně dvakrát důrazně upozorněn na skutečnost, že pohlavní soužití s osobami mladšími patnácti let je nezákonné, tohoto nehledí a páchá dál. Nyní posuzovaného provinění se mladistvý dopustil také ve zkušební době podmíněného odsouzení uloženého mu Okresním soudem v Lounech, na druhou stranu soud zohlednil, že mezi sbíhajícími se proviněními (tedy mezi nyní posuzovanými proviněními a proviněním znásilnění z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem) je dán vztah souhrnnosti, tudíž mladistvý se dopustil dalšího provinění, aniž byl varován odsuzujícím rozsudkem týkajícím se dřívějšího provinění. Jako polehčující okolnost vzal soud také v úvahu skutečnost, že dle znalců nebyly v duševní oblasti poškozené zjištěny žádné následky způsobené v příčinné souvislosti s jednáním mladistvého. Přihlédnout soud musí také ke sníženému stupni rozumové a mravní vyspělosti mladistvého. Nutno vzít také v úvahu, že mezi všemi typy útoků podřaditelnými skutkové podstatě dle ustanovení § 185 odst. 1, 2 písm. a), b), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku patří jednání mladistvého svou nižší intenzitou, krátkostí trvání i způsobem provedení, kdy k dokonání tohoto činu ani nedošlo, mezi útoky méně závažné. S přihlédnutím ke všem těmto skutečnostem významně snižujícím konkrétní škodlivost skutku, má soud za to, že trestní opatření vyměřené na samé spodní hranici sazby a vzhledem k mnohosti sbíhajících se provinění symbolicky navýšené o dva měsíce, tedy čtrnáctiměsíční, je dostatečné a odpovídající okolnostem věci a osobě mladistvého. Soud shledal nezbytným uložit mladistvému trestní opatření odnětí svobody jako nepodmíněné, neboť jednak souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem

dřívějším (tj. trestní opatření odnětí svobody ve výměře čtyř měsíců) a jednak posuzovaného provinění se dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, a je tedy zřejmé, že trestní opatření bezprostředně nespojené s jeho výkonem k jeho nápravě nevede. Pro úplnost soud dodává, že nelze k tíži mladistvého posuzovat jako přitěžující okolnost jednání, odpovídající znásilnění či loupeži, kterých se dopustil před dovršením patnáctého roku věku, právě proto, že obě tyto věci byly odloženy pro nízký věk podezřelého, byť obraz o jeho osobnosti, jako sexuálně nezdrženlivé a nerespektující normy, nepochybně jasně dokresluje. Pro výkon uloženého trestního opatření byl mladistvý, který dosud nedosáhl věku devatenáct let, v souladu s ustanovením § 31 odst. 4 ZSM zařazen do věznice pro mladistvé.

32. Dále soud uložil mladistvému podle § 99 odst. 2 písm. a), b), odst. 3, 4 tr. zákoníku ochranné léčení psychiatrické a sexuologické v ambulantní formě, vzhledem ke skutečnosti, že pobyt mladistvého na svobodě bez náležité léčby by mohl být pro společnost potenciálně nebezpečný vzhledem k jeho intelektu, nevyváženému vývoji osobnosti a sexuality, s rizikem požívání odbrzdžujících návykových látek, pro které nelze vyloučit jeho další protispolečenské jednání. Jak konstatovali znalci, prognóza dalšího vývoje mladistvého je spíše pesimistická, vývoj jeho osobnosti vede k rozvoji duševní poruchy a psychiatrická a sexuologická ambulantní léčba může zvýšit pravděpodobnost jeho úspěšné resocializace. Sám mladistvý s ochranným léčením souhlasí a je připraven ho během výkonu trestního opatření odnětí svobody podstoupit, neboť se psychiatrické problémy již u jednoho člena rodiny v minulosti vyskytly. Forma ambulantní se nyní jeví jako dostatečná, tím spíše, že mladistvý projevuje zájem o její podstoupení a aktuálně pobývá ve výkonu trestního opatření, kde ústavní forma léčby ani není možná. Pouze pokud by mladistvý v budoucnu mařil průběh ambulantní léčby, bylo by na zvážení, zda není nutná změna její formy na ústavní.

P o u č e n í : Proti rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení, a to prostřednictvím soudu zdejšího k Vrchnímu soudu v Praze, soudu pro mládež. Z odvolání musí být patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Obžalovaný a osoby oprávněné podat odvolání v jeho prospěch mohou odvoláním napadnout všechny výroky rozsudku. Rovněž státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku, případně proto, že takový výrok učiněn nebyl, a je povinen uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch či v neprospěch obžalovaného. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody, případně proto, že takový výrok učiněn nebyl. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

V Praze dne 14. listopadu 2017

Mgr. Jan KADLEC
předseda senátu